Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8258
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

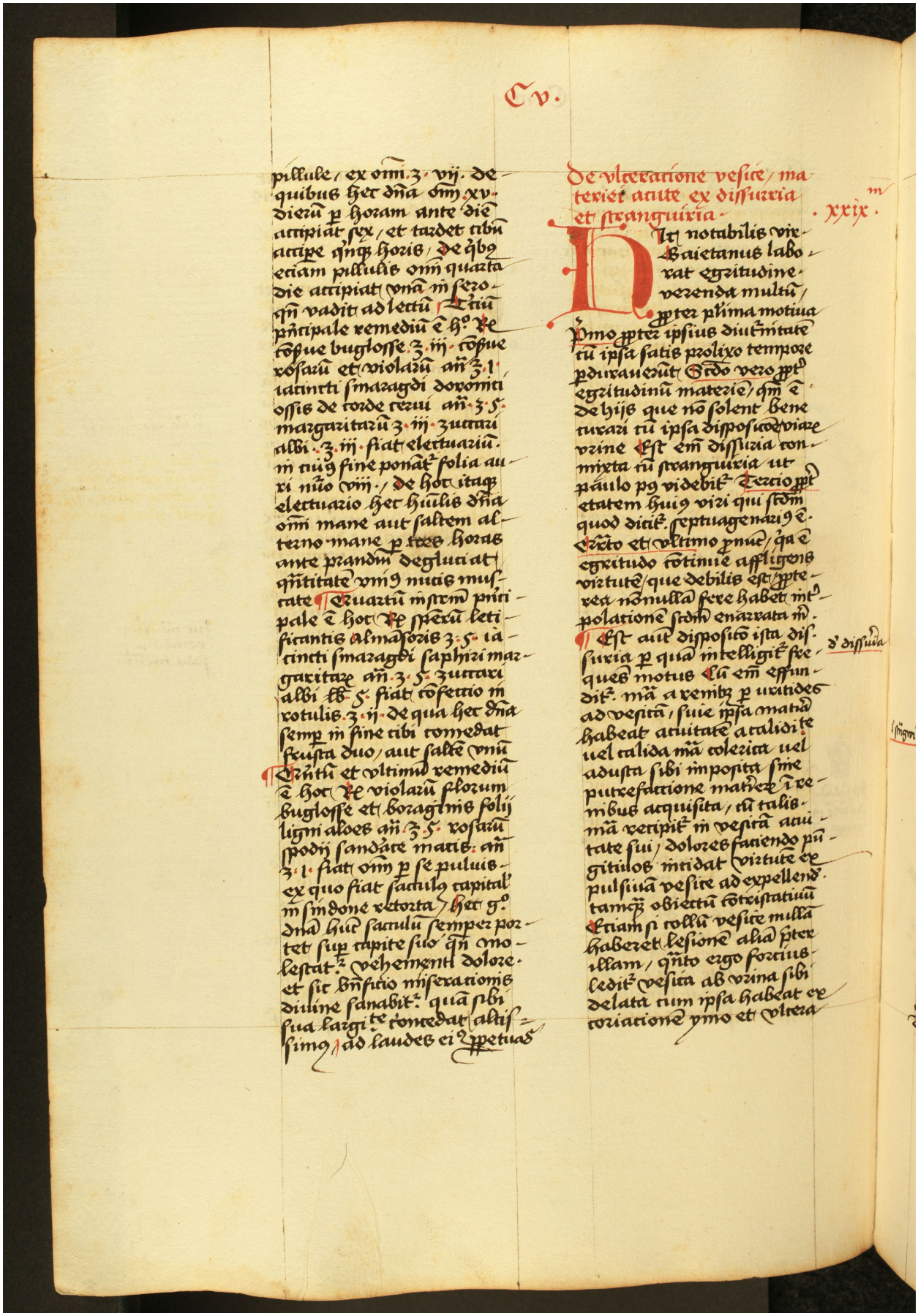

Cv.

pillule / ex omn. ʒ. vij. de
quibus het dna omn. xv.
dierũ p horam ante die
accipiat sex / et tardet tibi
accipe q̃nq̃ horis / de q̃bꝫ
etiam pillulis omn quarta
die accipiat vna m̃ sero
q̃n vadit ad lectũ ¶ Tertiũ
p̃ncipale remediũ ẽ hꝰ ℞
cõfue bugloſſe ʒ. iij. cõfue
roſarũ et violarũ aã ʒ. j.
iacinti ſmaragdi doronici
oſſis de corde cervi aã ʒ. ſ.
margaritarũ ʒ. iij. zuccari
albi ʒ. iij. fiat electuariũ.
m̃ cuꝫ fine ponat folia au
ri nũo cõm. / de hoc itaq̃
electuario het humilis dna
omn mane aut ſaltem al
terno mane p tres horas
ante prandm̃ deglutiat
q̃ntitate vm̃ nucis muſ
cate ¶ Quartũ m̃ſtrm̃ pnci
pale ẽ hoc ℞ ſpecũ leti
ficantis almadoris ʒ. ſ. ia
cinti ſmaragdi ſaphiri mar
garitare aã ʒ. ſ. zuccari
albi ℔ ſ. fiat cõfectio m̃
rotulis ʒ. ij. de qua het dna
ſemp m̃ fine tibi comedat
ſecuſta duo / aut ſalte vnũ
¶ Quintũ et vltimũ remediũ
ẽ hoc ℞ violarũ florum
bugloſſe et boraginiis ſoliſ
ligni aloes aã ʒ. ſ. roſarũ
ſpodij ſandare matis aã
ʒ. j. fiat omn p ſe puluis
ex quo fiat ſaculꝰ capital'
m ſm done retorta / het g.
dna hũc ſaculũ ſemper por
tet ſup capite ſuo q̃n cno
leſtat. vehementi dolore
et ſic bnficio miſerationis
diuine ſanabit. quia ſibi
ſua largite comedat altiſ
ſimo / ad laudes ei ℞ petuas

De vlceratione veſice / ma
teriei acute ex diſſuria
et ſtranguiria. xxix.

Ille notabilis vir
Gaietanus labo
rat egritudine
verenda multũ /
ꝓter plima motiua
Primo ꝓter ipſius diuitate
tũ ipſa ſatis prolixo tempore
pduraueruṇt Ordo vero ꝓt
egritudinũ materie / qm̃ ẽ
de hijs que nõ ſolent bene
curari tũ ipſa diſpoſitione
vrine Eſt em̃ diſſuria con
mixta cũ ſtranguiria ut
paulo pg videbit. Tertio ꝓt
etatem huiꝰ viri qui ſcdm
quod dicit. ſeptuagenarius ẽ.
Certo et vltimo pnue / qa ẽ
egritudo cõtinue affligens
virtute / que debilis eſt / ꝓte
rea nõ nulla fere habet mt
polatione ſcdm enarrata m̃.
¶ Eſt aut diſpoſitio iſta diſ
ſuria p qua intelligit fere
ques motus cũ em̃ effun
dit. mã a renibꝫ p uriteres
ad veſicã / ſuie ipſa matia
habeat activitate a calidi te
uel calida mã colerica uel
adusta ſibi impoſita ſme
putrefactione matiei a re
nibus acquiſita / tũ talis
mã retinet in veſica acui
tate ſui / dolores faciendo pũ
gitiuos intridat virtute ex
pulſiua veſice ad expellend.
tamẽ obiectũ cõtriſtatiuũ
etiam ſi collũ veſice nulla
haberet leſione alia ꝓter
illam / q̃nto ergo fortius
ledit. veſica ab vrina ſibi
delata cum ipſa habeat ex
coriatione ymo et vlcera

d' diſſuria

d' ſtrangum